

כדורגל

באר השיכור

הדקה ה-89: אלפי אוהדים באר-שבעיים הם מאוכזבים עד עומק נישמתם מאליילי — יורדים ממרומי היציעים לעבר הגדרות המפרידות בין יציעיהקהל למיגרש עצמו. התוצאה: 0:0 במישחק נגד בית"ר ירושלים, תיסכלה אותם עד כדי ייאוש מוחלט. הבאר-שבעיים כבר מצאו להם קורבן: שלום אביטן, חלוץ-החוד של הקבוצה. שיחק עד לפני כשנתיים בבית"ר ירושלים.

מקלה באר-שבעית שלוחת רסן נצמדה לדוד המיגרש, ובטוח שמיעה מאלילה שלום אביטן, החלה מכלה את זעמה כי כוכב המקומי.

כל הקללות והעלבונות הופנו לעבר שחקן אחד, שלום אביטן: "בוגד! קנו אותך בכמה הרצלים! נעשה לך ככה, שלא תוכל לישחק כדורגל לעולם! עוד תקלל את היום שעברת לישחק מירושלים לבאר-שבע."

"אביטן!" — צעק לעברו ילד — "מחר יודיעו בחדשות שאשחק אלמנה!"

שער הניצחון. למן הרגע הראשון שבו דרך שלום אביטן על כר-השדה ונגע בכדור, הוא החל סופג קריאות-גנאי והעריכות צורמות. בדקה ה-89 הוא גיראה כי אדם שחרב עליו עולמו. הכדורגלן נמוך-הקומה והמוצק כבר היראה כיצד ייצא יחד מוק בעוד דקה — בתום המישחק — מפני הקהל הקנאי שימתין לו מחוץ לכותלי ה"מיגרש" וימחר הביתה. הקהל האר-שבעי האשים אותו, כי התרשל בהופעתו מול קבוצת-האם שלו, בית"ר ירושלים.

רק לפני שבועות מיספר, בקרב יידותי שנערך בין שתי הקבוצות בירושלים, גבר רוב הבית"רים על אלופי הליגה מהעונה שעברה בתוצאה 3:2. עתה ציפו אוהדי הפועל באר-שבע לנקמה מתוקה במיגרשם הביתי. אך זו התמהמהה לבוא.

נותרה עוד דקה למישחק. איתה דקה — ה-90 — שבה הבקיע אביטן את שער-הניצחון. שער זה הציל את אביטן, יותר משהציל את קבוצתו מאובדן נקודת בית"ר יקרה.

כשנשמעה שריקת-הסיום של השופט, משה אשכנזי, רצו אלפים מאוהדי הפועל באר-שבע, כאחוזי-סירוף, אל מחוץ לשער-

עמיאל יוסף עמיאל, המעסה של קבוצת בית"ר ירושלים, הנחשב אהודה השרוף ביותר של הקבוצה, תופס את ראשו בידיו בדקה ה-90 של המישחק עם באר-שבע, כאשר הבאר-שבעים כבשו את שער קבוצתו. מימין נראה אוהד באר-שבעי מרים ידיו בצהלה על כיבוש השער.

הכניסה המרכזי, כדי לחכות לאליליהם ולהודות להם על הניצחון. חגורת שוטרים חיה. העימות בין האלופה, הפועל באר-שבע, לבין מחזיקת הגביע בית"ר ירושלים, נשא אופי יוקרתי. היתה זו מלחמת-כדורגל בין שני המחנות הקנאים והאדוקים ביותר בכדורגל הישראלי.

על 35 השוטרים שהוצבו באיטיות ה"עירוני בבאר-שבע הוטלו שתי משימות: האחת, להבריח את כדורגלני בית"ר ירושלים במיניבוס מישטרתי מפני אספוסף באר-שבעי שהתכונן לעשות בירושלמים פוגרום. התברר שהיה זה ניסיון לחסל חש"כ בנות עם הירושלמים. משימתם השנייה של השוטרים היתה ליצור חגורה חיה שתגן על אלילי המקום מפני אוהדים קנאים, המבקשים להתנפל עליהם ולשאתם על פיים מרוב הערצה. במשימה הראשונה עמדה המישטרה בכבוד. במשימה השנייה, שנראתה לכאורה קלה יותר, נכשלה.

מחדרי-ההלבשה יצא ראשון מאמן הפועל באר-שבע, אלי פוקס. ארבעה אוהדים עטו עליו, והרימו אותו על פיים. אלי פוקס, אחד מגדולי כדורגלני-העבר של ישראל, מחה: "לא! עינבו אותי!" צעק בפאניקה. לאחר שנישא על כפיים לאורך 50 מטר, הוא ירד מיוזע. הזאטוטים מיהרו אחריו וביקשו רק דבר אחד: לגעת במאמן. אלי פוקס פתח בריצה. הזאטוטים המשיכו לרדוף אחריו עד שנכנסו למכוניתו. הסיוט חלף אך ורק לגבי המאמן.

מי נתן? — אביטן! אוהדים באר-שבעיים הצטופפו בקירבת חדר-ההלבשה והמתינו לישחקן אחד יותר מכל: שלום אביטן, אותו כדורגלן שבמשך 89 הדקות הראשונות האשימוהו כבוגד, ואשר רק שערו המפתיע חסך ממנו "אי-נעימות". אחד האוהדים הבאר-שבעיים הגיע למקום ההתקהלות עם רמקול נייד. שיריהלל ש-

האיש שעמד בראש

ועדת הרפורמה במס'

ההכנסה, הס' לאזרחי

המדינה לשמור על

חוקי המיסים - האם

שמר בעצמו על

חוקי הבנייה?

א ל לישכתו של ראש עיריית תל-אביב הגיעו בחודשים האחרונים מיס' פר תלונות, שעסקו כולן בנושא אחד: הבנייה הבלתי-יחוקת בביתו של הפרור פסור חיים בן-שחר.

תלונות מסוג זה הן עניין שיגרתי. חלק ניכר מעבירות-הבנייה המבוצעות בתל-אביב מגלה העירייה לא באמצעות פקחי הבנייה שלה, המשוטטים ברחובות, אלא דרך התלונות — האנונימיות, בדרך-כלל — של שכנים מלאי-קינאה. גם הפעם היו התלונות אנונימיות. אולם הן היו יוצי-אות-דופן, לפחות מבחינה אחת.

הן הוטחו כלפי האיש שמוה יותר משנה הפך שמיגרדף למהפכה המיוחלת במסר האזרחי במדינת-ישראל. חיים בן-שחר — או חב"ש, כפי שהוא מכונה בפי ידידי דיו — אינו רק נשיא אוניברסיטת תל-אביב. הוא האיש ששמו קשור ברפורמה במס'ההכנסה שהונגה במדינה, אחרי שישב בראש הוועדה שקבעה וניסחה את כללי רפורמה זו. הוא האיש שהטיף בפומי בי לציבור, כי שמירת חוקי המיסים והשוויון בתשלום המיסים הם מן העקרונות שעליהם תקום או תיפול הכלי-כלה הישראלית.

הנה, דווקא כלפי אישיות רמת-מעלה מעין זו, הופנו עתה האשמות כי היא-עצמה אינה שומרת את החוק. לא בתחום המיסים, כמובן, אבל בתחום רגיש וחשוב לא פחות — זה של חוקי הבנייה.

פרופסור חיים בן-שחר הואשם כי הוא בונה, שלא כחוק, וללא רשיון-בנייה מי-עיריית תל-אביב, תוספת לדירת-ההגג שלו שבשכונת נווה-אביבים בצפון תל-אביב.

השכנים בדקו

והתלוננו

כנאים שמיפסו עם כלי-עבודתם, כשהם נושאים שקי-מלט כבדים על גבם, גרמו לדיירים רבים שברחוב הרב אשי 2, בשכונת נווה-אביבים בתל-אביב, לזקוף את גבותיהם בתמיהה.

מנוף קטן העלה קורות-עץ אל גג ה"בית בן שמונה הקומות שבמרכז השכונה, הנחשבת כשכונת-היוקרה של תל-אביב, שכן בה מתגוררים גם ראשי-הממשלה יצחק רבין, שרי-הביטחון שמעון פרס, ואישי-ציבור ידועים נוספים.

החילה סכרו הדיירים כי חומרי-הבנייה מיועדים לחממה של בני מישטחת רפפורט, המתגוררת באותו בניין. שכן, שבועות אחדים קודם לכן פירסמה מישטחת רפפורט הודעה על לוח-המדוענת של הבניין, בה הביאה לידיעת הדיירים את העובדה שהיא ניגשת לבנות את החממה שאורשה לה לבנייה על גג הבית. כמו בתים רבים אחרים בשכונה, מחו"לקת הקומה השמינית בבניין זה לארבע דירות, כשבכל דירה שני מיפלסים. ה"מיפלס העליון נמצא על גג הבית, הוא מכיל חדר אחד, כששאר השטח משמש כמירפסת רחבה. בסלנג המקומי מכונות דירות אלה "פנטהאוזים", למרות שהן בסך-הכל דירות עליונות, המחוברות אל הגג שמעליהן.

רבים מדיירי שכונת-היוקרה ביקשו להפוך את דירות-ההגג הללו לפנטהאוזים של ממש: כלומר, לדירות-גג בנות שני מיפלסים. אולם עיריית תל-אביב אינה נוטה לאשר בקשות לבנייה על הגגות הקיימים. למרות זאת, בונים רבים מתירי שני השכונה על הגגות, גם מבלי שהיו בידם רישיונות מתאימים. עיריית תל-אביב אינה טועלת נגדם באותה תקיפות כשם שפעלה, למשל, נגד המסגר שבנה

פרדי הצלם הקיטע, אוהדה המושבע של הפועל באר-שבע, היושב על פח מאחורי שער קבור צחו, ושחפץ כבר לסימלה של הקבוצה, מדרבן את כדורגלני קבוצתו לשער היריבה.

כדורגלני הפועל באר-שבע בחדרי-ההלבשה אחרי המישחק שבו גברה קבוצתם על בית"ר ירושלים 1:0. משמאל לימין: שלום אביטן, רפי אליהו, מאיר ברד ואלון בן-דוד (מתכופף).

כל ילד בבאר-שבע מכיר מקרוב את פרדי לביא, קטוע-הרגל.

כשמצלמה תלויה על חוזהו, כדי להעיר ניק לו מעמד של צלם-עיתונות. הוא תר-פס מקום מאחורי שער קבוצתו כמעט בכל מישחק. על הקבוצה שלו אומר פרדי: "הפועל באר-שבע זה כמו ממשלה קטנה. המאמן הוא ראש-הממשלה. השוער, רוני מוסקוביץ, הוא שרי-הביטחון. אלון בן-דוד הבלם, הוא שרי-ההגנה. שרי-ההתקשורת הם הקשרים רפי אליהו ואליהו עופר. שרי-ההתקפה הוא החלוץ שלום אביטן. שרי-המילחמה הוא החלוץ התוקפני אברהם נור מה. האוהדים הם כמו העם. הם הולכים אחרי הקבוצה בכל מצב."

בבאר-שבע שוררת בימים אלה אווירה של שיכרון. "כל באר-שבעי" אומר פרדי, שוכח אחרי ניצחון כזה את כל צרותיו. יוסף עמיאל הירושלמי, לעומתם, הלך ביום-הכיפורים לכותל המערבי, כדי לתחוב פתק בין אבניו.

שמה של בית"ר ירושלים לבטח הוזכר בו. שתי דמויות אלה הפכו לסמלים החיים